

Embete for hvide Tjenester, men et Naad til den paagjældende Martyr — for ikke at bruge Navne — om hellere at forholde sig rolig her i Landet og gjøre sig værdig til og gjøre mig det muligt at give ham en Ansættelse, hvoraf han kunde leve; thi han erklærede, at han ikke kunde leve, uden at han gav sig af med saadanne politiske Ting, som tillige skaffede ham nogen Indtægt foruden at være ham til Morskab. Jeg vidste ikke rettere, end at han var baade værdig og kvalificeret til Embedsansættelse; senere kan der være opstaaet en eller anden Tvivl derom, ikke alene hentet fra den Maade, hvorpaa han synes at være optraadt i Sagen, men det er muligt, at jeg har begaaet en Feil ved at troe, at denne Mand kunde være kvalificeret til Embedsansættelse. I denne Henseende kan jeg kun anføre til min Undskyldning, at den Paagjældende allerede var ansat som kongelig Embedsmand, og jeg har altsaa ikke haft megen Grund til at tvivle paa, at han ogsaa var kvalificeret til Embedsansættelse. Nei, jeg beder det ærede Thing tænke sig Muligheden af, at der kan være ganske andre Bevegrunde tilstede for Bestyrdningerne; men Sagen har ikke afficeret mig i saa høi Grad, som man maaskee kunde have ventet, at den vilde have gjort, thi jeg er aldeles ikke forvænt, jeg har den Ære at blive betragtet af ikke ganske Faa som en usorsonlig Tjende af alle de Vestræbelses, der kunde gaar ud paa at vække Tvivl om Dynastiets Berettigelse, vække Tvivl, om det ikke var bedre, om vor Stat stod i et andet og afhængigt Forhold til et andet Land. Jeg venter altsaa ingenlunde, at disse Angreb vilde ophøre, men jeg beder blot de Herrer af Thinget og, Gud ske Lov, vistnok det langt overveiende Antal, som kunne og vilde gennemskue slige Sager, at de ikke vilde unddrage mig deres Velvillie, og i alt Fald ikke dømmes, førend de have hørt mig, og endnu mindre unblade at berytte Leiligheden til at fremkomme med Spørgsmaal til mig paa passende Tid og Sted. Ja, Stebet er meget påfænt, men ingen Minister vil i Almindelighed kunne tænke sig Muligheden af at have alle Slags Details paa rede Haand til enhver given Tid. Smidlertid er jeg dog, hvad denne Sag angaar, ikke saa overordent-

lig betænkelig for denne, det er mere for Principets Skyld jeg, meest ønskede, at den kunde komme frem under en anden Form. Forresten maa jeg dog til Slutningen ret meget takke det ærede Medlem, fordi han giver mig denne overraskende Leilighed til at berøre Sagen netop idag, da en Offentliggjørelse i et enkelt Blad har berørt mig paa en meget ubehagelig Maade; den er steet fuldstændig mod min Villie og imod min Interesse, og dens Mulighed maa væsentligst skyldes Intiscretion fra dens Side, til hvem de paagjældende Actstykker have været rettede. Iøvrigt ere de vel ikke saa bethdelige, at de i Virkeligheden kunne gjøre videre Fortræd; men jeg gjentager, at saasnart jeg fik en Anelse om, at Nogen kunde ville tænke paa en saadan Offentliggjørelse, har jeg gjort Alt, hvad der stod i min Magt, for at forhindre det; men det har viist sig, at min Magt ikke rakte saa langt, efter hvad jeg til min Sorg har seet idag. Hvad angaar den ligeledes meget omtalte Mand, en Slesviger, da er det en Mand, der muligen har indladt sig paa mange Forhold her -- jeg kjender ikke dette, thi jeg har været længe borte herfra --, men jeg har kun kjendt ham i 1853 og 54 fra en anstændig, ja endogsaa fra en meget hønnet Side ved en Handel, jeg havde Leilighed til at gjøre mig bekendt med. Jeg beklager, at et æret Medlem her i Thinget, som jeg troer har havt meget med hans Sager at gjøre, ikke er tilstede i dette Dieblif. Jeg haaber, at dersom Leiligheden skulde falde til at komme tilbage til denne Sag igjen, han da vil understøtte mig med sit Bidnesbyrd om, at den Omtale, denne Mand i denne Tid finder, dog maaskee turde være meget for haard. Paa mig har han gjort et bedre Indtryk, end han maaskee vilde have gjort efter Oplysninger, der kunne komme frem — det er jo muligt —, bedre Indtryk, siger jeg, netop derved, at han er Slesviger og synes at være besjælet af en ligesaa brændende Interesse for sin tabte Fødeprovincs som af varm Kjærlighed til Konge og Fædreland.

Eschering: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Forsaavidt det maatte være i Anledning af den Sag, der nu er bragt paa